

نامه

جناب آقای ایرانی

از نامه مورخ ۲۰ اکتبر ۲۰۰۷ جناب عالی که تازه به دست من رسیده است سپاسگزارم.

به اطلاع می‌رسانم که بنده به مدت یک سال مشغول برپایی موزه‌ای در استانبول هستم که ابزار و آلاتی را که توسط اساتید علوم اسلامی عربی ساخته شده‌اند به نمایش می‌گذارد. احتمالاً مراسم افتتاحیه این موزه روز ۱۲ فوریه ۲۰۰۸ برگزار می‌شود. این مهمترین دغدغه من در این زمان است و قابل پیش‌بینی نیست که چه تاریخ می‌توان نمایشگاهی در تهران داشت.

از شما برای ارسال مجموعه جامع‌التواریخ که توسط شما به چاپ رسیده است، بسیار متشکرم. به‌زودی از منشورات این مؤسسه برایتان ارسال خواهد شد.

با بهترین آرزوها و سلامتی

فؤاد سزگین

(فرانکفورت)

جناب آقای ایرانی

از اظهار علاقه‌مندی شما جهت نقد و معرفی کتاب تفسیر قرآن رشیدالدین میبدی نوشته دکتر آنابل کیلر متشکرم. به اطلاع می‌رسانم که جدیدترین کتاب در زمینه مطالعات قرآنی با نام کلام خداوند، هنر انسان (*Word of God, Art of Man*) در ماه ژانویه ۲۰۰۸ در بازار انگلستان عرضه خواهد شد. این کتاب نوشته دکتر فهمیده سلیمان است و انتشارات دانشگاه آکسفورد با همکاری مؤسسه مطالعات اسماعیلی آن را چاپ می‌کند. سایت OUP اطلاعات مربوط به این سری کتاب‌ها را به‌روز در اختیار قرار می‌دهد:

<http://www.oup.com>

یک نسخه از کتاب طبق درخواست تقدیم می‌شود. بسیار سپاسگزار خواهم شد در صورت معرفی کتاب در نشریه خود، یک نسخه از نشریه‌تان را برای مؤسسه ارسال فرمایید.

با احترام

تالیا آریان ندوشن

(مؤسسه مطالعات اسماعیلی لندن)

مدیر محترم گرامی نامه گزارش میراث

بعد التَّحِيَّةِ وَ التَّنَاءِ،

به عرض می‌رساند:

در توضیح گرامی نامه گزارش میراث درباره الشَّهَابِ فِي الْحَكْمِ وَ الْآدَابِ مَحْدَثِ بَحْرَانِي كِه بَه اَهْتِمَامِ اَيْنِ كَمِينِ دَر مَرَا حِلْ اَمَادَه سَازِي نَشْر اَسْت، مَر قُوم شُدَه بُوَد كِه اَثْر يَاد شُدَه اَز شُرُوحِ شَهَابِ الْاَخْبَارِ قَاضِي قُضَاعِي اَسْت (ش ۱۳ و ۱۴، ص ۶).

يَاد اَوْر مِي شُود كِتَاب مَذكُور حَديثِنامه‌اي شيعِي اَسْت كِه بَه اَقْتِفَايِ شَهَابِ قُضَاعِي وَ الْبَتَه بَا خِصَائِصِي دِيْكَر — كِه دَر پيشگفتار اَن پِژوهش بَه شَرْح اَمَدَه اَسْت — تَأْلِيْفِ گَرْدِيْدَه، وَ اَز بُنْ جُز پارهاي حواشي اِيضاحِي كِه دَر بَعْضِ نَسْخِ اَن هَسْت اَز شَرْح وَ تَوْضِيْحِ بَر كِنَار وَ خُودِ اَثْرِي مَسْتَقِلْ دَر شَمَار اَسْت. (پيش از اَيْنِ دَر هَمِينِ مَجَلَهْ گَزارشِ مِيرَاثِ حَسَبِ الْأَمْرِ يَادداشتِ كُوتاهي دَر باره اَن قَلَمِي شُدَه اَسْت؛ فُلْيُرَاجِعْ).

اَمِيدوارم بَا طَبْعِ اَيْنِ تَذْكَارِ، مَائَه دَفْعِ وَ رَفْعِ التَّبَاسِ مُحْتَمَلْ فَرَاهِمِ اَيد.

با تجدید احترام

دعاگو: جويا جهانبخش

طهران، زمستان ۱۳۸۶ش

گزارش میراث

جناب آقای دکتر ایرانی

مدیر مسئول محترم گزارش میراث

با سلام و آرزوی تندرستی و بهروزی، نامه‌ای از استاد بزرگوار جناب عزیزالله جوینی - عضو هیئت علمی دانشکده ادبیات دانشگاه تهران - در شماره ۱۰ - ۱۱ (تیر و مرداد ۸۶) به چاپ رسیده که در مقام جوابگویی بر نقد آقای سجاد آیدنلو است که در شماره ۶۴ (دی - اسفند ۸۵) چاپ شده بود.

حق طبیعی هر فردی است که در مقام دفاع از عملکرد خود برآید، اما سه نکته در عملکرد شما و استاد بزرگوار جوینی است که نه سبب رنجش، بل قابل تعمق است.

۱. قاعدتاً سیاق عمل در عرف مطبوعاتی چنین است که جواب نقد را معمولاً در همان صفحه‌ای به چاپ می‌رسانند که اصل مطلب چاپ شده بود. از آنجا که مخاطب جوابیه شما بودید تصور نامه در ذهن تداعی شده و در بخش نامه‌ها این جوابیه چاپ شده است. شاید اعلام وصول نشریه در آغاز این جوابیه شبهه نامه‌بودن را فراهم می‌آورد.

۲. جناب جوینی در بخش پاسخ - اولین مورد - از تاریخچه دانش‌آموزی سخن گفته‌اند که در سال ۷۹ (به ظن قوی تاریخ شمسی ۱۳۷۹) است و قریب به هشت سال پیش با حضرت استاد مکاتبه داشته و با شور و شوق جوانی استاد را کعبه‌آمال خود پنداشته و گاهی در ضمن سؤال و ارشادات جناب جوینی به اظهارنظر هم می‌پرداختند که جای هیچ عیب بر آن دانش‌آموز سال سومی نیست، بل مایه تقدیر ایشان است که با استادی چنین مکاتبه داشت و اشکالات و استنباطات خود را با حضرتشان در میان می‌گذاشت و بهره‌مند می‌شد، چه جای عیب است که استاد این چنین آقای آیدنلو (عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور) را معرفی می‌کنند. گویی مراد استاد از این معرفی چنین است که کل یافته و گفته و نوشته آقای آیدنلو به همین روش و گونه است که جای حیرت دارد.

۳. آنچه را استاد در مقام پاسخگویی برآمده‌اند باید

شاهنامه‌شناسان تأیید یا رد کنند که این حقیر فقیر به خود اجازه نمی‌دهد که در محضر استادانی چون استاد جوینی با بضاعت کم اظهارنظر کند. اما استاد اشاره کرده‌اند که در یک کنفرانس یا مجمع علمی سخنرانی کرده‌اند و سکوت استادان شرکت‌کننده در کنفرانس را حمل بر صحت مدعای خود دانسته‌اند که مطلقاً چنین نیست. شاید اگر میزگردی در پایان این مجمع علمی برای پرسش و پاسخ وجود می‌داشت، معلوم می‌شد که نظرات استادانی چون امیدسالار و خالقی مطلق و ... که در این جلسه حضور داشتند در این مدعا چیست. افزون بر آن، در ایران حداقل رسم نیست که در این گونه سخنرانی‌ها استادان بر استاد دیگر خرده بگیرند و یا نظر او را رد کنند.

به امید آنکه روزگاری نقدشونده و نقدکننده فرهنگ نقد را پذیرا باشند. برای همگان آرزوی توفیق روزافزون دارم.

مزدک ابهری

مرکز پژوهشی میراث مکتوب،

آقای اکبر ایرانی

با تقدیم احترام، ریاست دفتر مقام عالی ریاست جمهوری اسلامی افغانستان با ابراز تمنیات نیک از به دسترس قرار دادن تعداد یکصد و هشتاد جلد کتب مختلف چاپ مرکز پژوهشی میراث مکتوب و انتشارات مهم کشور دوست جمهوری اسلامی ایران اظهار سپاس و امتنان نموده موفقیت‌های مدید مرکز مذکور را در راستای توسعه علمی و فرهنگی خواسته امیدوار است تا تعداد خوانندگان انتشارات مرکز مذکور هرچه بیشتر گسترش یابد.

با احترام

محمد عمر داودزی

رئیس دفتر مقام عالی ریاست جمهوری افغانستان